

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ І ЗДОБУТКИ

Матеріали навчально-наукової
конференції з міжнародною участю
24 березня 2022 року

м. Полтава – 2022

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ І ЗДОБУТКИ

Матеріали навчально-наукової конференції
з міжнародною участю
24 березня 2022 року

ПОЛТАВА – 2022

Конференція внесена до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозиумів та науково-практичних конференцій, що проводитимуться у 2022 р., затвердженого Міністерством охорони здоров'я України, Національною академією медичних наук України, Українським центром наукової медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи, та до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки в системі Міністерства освіти і науки України на 2022 рік, затвердженого Державною науковою установою «Інститут модернізації змісту освіти» Міністерства освіти і науки України.

Редакційна колегія:

- Ждан В. М.** – ректор закладу вищої освіти, головний редактор;
- Дворник В. М.** – перший проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
- Аветіков Д.С.** – проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи;
- Старченко І. І.** – начальник навчального відділу, заступник головного редактора;
- Лещенко Т. О.** – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
- Золотарьова Є. В.** – редактор редакційно-видавничого відділу;
- Нетудихата О. М.** – методист вищої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти;
- Левадна В. В.** – методист першої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти, відповідальний секретар.

«Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки», (2022; Полтава)

Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки», 24 берез. 2022 р. [Текст].– Полтава: ТОВ «АСМІ», 2022. – 335 с.

ISBN 978-966-182-661-7

У збірнику опубліковані статті, присвячені питанням застосування у закладах вищої освіти інноваційних методів і прийомів організації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти; впровадження у систему освіти новітніх технологій та технічних засобів навчання, науково-методичного супроводу; розвитку та вдосконалення дистанційних технологій у навчальному процесі; використання досвіду зарубіжних медичних закладів як складової реформування вищої медичної освіти з метою досягнення високого рівня професійної компетентності лікарів.

За зміст публікацій відповідальність несуть автори.

УДК 378.001.1

ного дистанційного навчання потребує вирішення багатьох технічних завдань із залученням сучасних комп'ютерних технологій. Серед головних викликів, які постали у сфері інформатизації освіти, можна зазначити такі [4; 5]:

1. Подолання нерівності доступу закладів освіти, педагогів, здобувачів освіти до інформаційно-комунікаційних технологій. Така нерівність зумовлена відсутністю в деяких місцевостях швидкісного інтернету; недостатністю фінансування закладів освіти в частині комп'ютерного забезпечення освітнього процесу й застосування мультимедійного контенту в навчанні; соціально-економічною обмеженістю студентів і неможливістю використувати комп'ютери для дистанційного навчання під час карантину тощо.

2. Забезпечення безпечної та швидкої взаємодії між великою кількістю освітніх баз даних, оскільки їхня розрізненість і різноманіття інформації й форматів даних ускладнює користування освітнім контентом, не дає змоги отримати достовірну інформацію про стан розвитку системи освіти України.

3. Створення на національному рівні інформаційних баз з індивідуальними деперсоналізованими даними про здобувачів освіти і педагогічних працівників, а також відповідних державних освітніх реєстрів. У розвинених країнах світу вже понад десятиріччя такий інструментарій використовується як основа для ідентифікації освітньої траєкторії здобувача освіти. За рівнем успішності його реалізації в дорослому житті оцінюють якість освітніх послуг і ефективність функціонування закладів освіти. Індивідуальні дані педагогічних працівників забезпечать облік реальної чисельності педагогічного персоналу закладів освіти.

4. Подолання спротиву інформаційним новаціям консервативної частини учасників освітнього процесу, зумовленого порівняно невисоким рівнем опанування ними ІТ.

5. Прискорене вирішення завдань цифровізації освітніх процесів у контексті подолання впливу пандемії COVID-19.

Нині Міністерство освіти і науки України проводить інтенсивну роботу з напрацювання дієвих сценаріїв розв'язання зазначених проблем, удосконалює й уніфікує в цьому контексті низку освітніх інформаційних систем і централізованих інформаційних баз.

Таким чином, ефективність упровадження технологій дистанційної освіти залежить від рівня інформаційної й комп'ютерної компетентності здобувачів вищої освіти й викладачів, адже самі по собі технології не вирішують усіх завдань у підготовці майбутнього лікаря. Але їх використання в освітньому процесі порушує важливі питання щодо рівня фаху, якості викладання, вимагає здатності швидко реагувати на зміни в навчальному середовищі, мати сучасні знання й навички не тільки у своїй предметній сфері, а й розумітися на сучасних технологіях, володіти педагогічною майстерністю, бути відвертими й комунікабельними зі студентами й колегами. Жодне сучасне технічне чи програмне забезпечення не здатне без участі викладача підготувати високопрофесійного лікаря.

Список використаної літератури

1. Вірстюк Н.Г., Оринчак М.А., Човганюк О.С. та ін. Дистанційне навчання з дисципліни внутрішня медицина для студентів-медиків в умовах пандемії COVID-19. Актуальні питання підвищення якості освітнього процесу: матеріали науково-методичної конференції з міжнародною участю, м. Івано-Франківськ, 18 вересня 2020 року. Івано-Франківськ: Івано-Франківський національний медичний університет. – С. 6.
2. Куц О.Г., Омелянчук В.М., Бессараб Г.І. Дистанційне навчання в системі медичної освіти. Медична освіта. – 2017. – № 4. – С. 85-89.
3. Лісецька І.С. Дистанційна форма навчання студентів-медиків як виклик сьогодення // Сучасна педіатрія. Україна. – 2020. – № 7(111). – С. 81-86.
4. Скрипник Л.М. Дистанційна медична освіта: сучасні реалії та проблеми // Архів клінічної медицини. – 2012. – № 2 (18). – С. 116-118.
5. Шкатула О.П. Інформаційно-технологічна компетентність як одна з основ дистанційної освіти // Проблеми впровадження дистанційного навчання в освітньому процесі вищих військових навчальних закладів та можливі шляхи їх вирішення: Збірник матеріалів І міжнародної науково-практичної конференції. – 2017. – С. 196-200.

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Дейнега Т.Ф.

Полтавський державний медичний університет

Підвищення якості медичної освіти безпосередньо залежить від мотивації здобувачів. Зростання ефективності дистанційного навчання буде досягнуто в тому разі, якщо освітній процес включатиме теоретичну, практичну компоненти й контрольні заходи.

Ключові слова: мотивація до навчання, дистанційне навчання.

Improving the quality of medical education directly depends on the motivation of applicants. The increase in the effectiveness of distance learning will be achieved if the educational process includes a theoretical, practical component and control measures.

Key words: motivation to learn, distance learning.

Формування правильної навчальної мотивації студентів – одна з найскладніших проблем в умовах дистанційного навчання. Варіабельність навчального середовища, відсутність чіткої системи контролю знань, наявність додаткових джерел інформації під час тестування й усної відповіді призводять до зниження рівня відповідальності студентів і послаблюють їхню мотивацію в умовах дистанційного навчання. Відсутність мотивації студентів може знизити якість здобутої освіти, що негативно впливатиме на формування необхідних професійних

компетенцій [1;2]. Отже, підвищення якості медичної освіти безпосередньо залежить від мотивації здобувачів.

В умовах пандемії нової коронавірусної інфекції освітній процес набув принципово іншого характеру – у деяких випадках дистанційне навчання стало єдиною оптимальною формою роботи і для викладачів, і для студентів. Сучасні технічні можливості забезпечують практично повне перенесення всіх форм роботи в електронний простір, і за умов правильної організації роботи дистанційна форма дозволяє максимально наблизити умови навчання до очного формату [1; 4].

Забезпечення дистанційного формату навчання – об'ємне й непросте завдання для всього науково-педагогічного складу. Дистанційне навчання має численні переваги: дозволяє орієнтувати студентів і на групову роботу, й індивідуально, дає можливість навчатися в комфортних умовах, реалізувати права людини на освіту й здобуття інформації, що дуже важливо для людей з обмеженими можливостями, які не здатні навчатися в очному режимі. У такій ситуації пильна увага прикута до самостійного вивчення дисциплін.

Варто зазначити, що дистанційне навчання має й недоліки. Головний «мінус» – це відсутність «живого» спілкування, студенти позбавлені можливості опанувати практичні навички, теоретичний матеріал не підкріплюється практикою, що є необхідною умовою здобуття медичної освіти.

Зростання ефективності дистанційного навчання буде досягнуто в тому разі, якщо освітній процес включатиме теоретичну, практичну компоненту й контрольні заходи.

Відомо кілька моделей дистанційного навчання [2; 4]: традиційна модель дистанційного навчання, що передбачає віддалене навчання на основі цифрового інформаційно-освітнього середовища, яке здійснюється в асинхронному режимі: навчальна діяльність студентів і педагогічна діяльність викладачів розділені в часі. Однак це є не що інше, як традиційне заочне навчання, яке у вітчизняній вищій медичній школі ніколи не застосовувалося! Друга модель – контактне віддалене навчання з використанням електронного інформаційно-освітнього середовища закладу вищої освіти й дистанційних освітніх технологій, коли дистанційне навчання проводиться в синхронному режимі, із контактом викладача й студентів через інтернет у режимі реального часу. Можливе змішане навчання з поєднанням дистанційного і традиційного форматів. Одним із його варіантів є проведення лекцій у он-лайн-форматі, а практичні заняття проводяться традиційно та із застосуванням різних цифрових технологій. Четвертою моделлю дистанційного навчання може залишатися традиційне контактне навчання, але з використанням усіх відомих на конкретному етапі розвитку цифрових ресурсів і дистанційних освітніх технологій і на аудиторних заняттях, і для організації активної позааудиторної самостійної роботи студентів.

Для підвищення мотивації навчання в освітньому процесі при викладанні теоретичних і клінічних дисциплін в умовах пандемії бажано поєднувати різні методи дистанційного навчання.

На багатьох кафедрах закладів вищої освіти найбільш ефективним методом дистанційного навчання вважають проведення практичних занять на платформі Zoom, що максимально наближає заняття до очної форми навчання. Формат відеоконференції на платформі Zoom забезпечує «живе» спілкування й дискусію в реальному часі, можливе використання інтерактивної дошки для демонстрації презентацій і навчального матеріалу (спільне використання), чату для листування, є можливість контролювати відвідування занять і лекцій, архівувати записи конференції. Практика показує, що використання програми Zoom у дистанційному навчанні досить ефективне й перспективне. Застосування цієї платформи відкриває багато можливостей і для студентів, і для викладачів [1; 3].

По-перше, у рамках онлайн-конференції викладач може швидко й доступно відповідати на запитання студентів. Це значно економить час викладача, оскільки здебільшого студенти ставлять однакові запитання. Безперечно, набагато простіше і швидше пояснити незрозумілий матеріал у режимі «онлайн», ніж письмово відповідати на низку однакових запитань індивідуально кожному студенту. По-друге, режим онлайн-занять дозволяє проводити колективну роботу над помилками, допущеними студентами при виконанні тестових завдань. Це досить ефективний спосіб започаткування групової дискусії з усіма студентами групи в режимі реального часу. По-третє, онлайн-режим занять з обов'язковим відеопідключенням усіх учасників конференції дозволяє провести ідентифікацію студента, що унеможлиблює участь у занятті сторонньої особи замість конкретного здобувача освіти. Відеотрансляції максимально наближають дистанційний формат навчання до традиційної форми проведення практичних занять, що дозволяє об'єктивно оцінити рівень знань і підготовки студентів до кожного заняття. Ці критерії платформи дають нам реалізацію повноцінного навчання в дистанційному форматі.

Важливе місце для підвищення мотивації в освітньому процесі під час дистанційного навчання займають засоби й інструменти, які пропонує Google, а саме:

1. Google Docs (Google Документи) дозволяють викладачам створювати й редагувати документи, а також спільно використовувати з колегами і студентами. Google Документи – це інструмент, який доступний як веб-додаток, Chrome, може працювати в автономному режимі, а також мобільні додатки для Android та iOS.

2. Google Sites (Google Сайти) – структурований інструмент створення веб-сторінок, який дозволяє і викладачам, і студентам створювати інтернет-сторінки й використовувати їх спільно. Google Сайти відмінно підходять для викладання й навчання, оскільки надають інструменти для створення власних веб-сторінок, причому більшість роботи, наприклад, оформлення сторінки, уже зроблено для користувачів. Необхідно лише вибрати тему з наданого списку й розпочати наповнення сторінок, додавати навчальний матеріал, лекції, практичні завдання. Крім того, Google Сайти дозволяють викладачам ділитися своєю веб-сторінкою одразу через соціальні мережі або надсилати готове URL-посилання електронною поштою [4]. Зазначимо, що завдяки сервісу Google Sites можливо: додавати інформацію з інших програм Google, таких як Google Диск, Google Документи, Google Таблиці, Google Презентації; здійснювати спільну роботу над Google Сайтом, а також спільну роботу на одному аркуші; завдяки хмарним технологіям Google зберігати й накопичувати на віртуальному диску інформацію, керувати спільним доступом до файлів; реалізовувати проміжний контроль за допомогою опитувань, тестів;

Google Класи (англ. Google Classroom) – система управління навчанням. Мета Google Класів – створення, редагування, виконання завдань в електронному вигляді, особливо домашньої роботи студентами. Засоби Google Classroom забезпечують взаємодію між викладачами й студентами за допомогою Google Drive. Завдяки Gmail викладачі створюють оголошення, опитування, тести для студентів на кожному занятті. Кожне заняття за допомо-

гою Google Classroom матиме окремі папки, куди студенти надсилатимуть виконані завдання, щоб отримати оцінки. Викладачі можуть додавати студентів безпосередньо з каталогу Google Apps або надавати студентам спеціальний код, який вони вводять, щоб отримати доступ до занять [4; 5].

Інструменти Google забезпечують сумісність із широким спектром пристроїв: смартфон, планшет, персональний комп'ютер, ноутбук, незалежно від виробника й операційної системи і сприяють високому ступеню співпраці між викладачами й студентами. Програми Google підвищують мотивацію, ефективність, продуктивність і результативність викладачів і студентів.

Отже, для підвищення навчальної мотивації студентів за умов дистанційного навчання можна рекомендувати всі практичні заняття проводити в режимі конференцій із використанням Zoom; більшу частину часу заняття приділяти співбесіді для обговорення теоретичних і практичних питань, а також поясненню матеріалу заняття; поряд із контролем знань за допомогою інструментів Google використовувати мотивувальні технології підтримки контакту зі студентами, обговорювати проблеми, що виникають, і знаходити оптимальні рішення.

Звісно, дистанційна форма навчання неспроможна повністю замінити очний формат занять. Однак за належного формування мотивації дистанційний формат здатний розв'язати численні проблеми, що виникають в умовах пандемії.

Список використаної літератури

1. Аветіков Д.С., Яценко І.В., Локес К.П., Ставицький С.О. Дистанційне навчання як нова технологія практичної підготовки і контролю якості освіти у вищих медичних навчальних закладах / Д.С. Аветіков, І.В. Яценко, К.П. Локес, С.О. Ставицький // Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Актуальні питання контролю якості освіти у вищих навчальних закладах». Полтава, 2018. С. 8-9.
2. Бакирова Р.Е., Нурсултанова С.Д., Муравлєва Л.Е., Тусупбекова К.Т., Турханова Ж.Ж., Аширбекова Б.Д. Инновационные технологии в обучении студентов-медиков // Современные проблемы науки и образования. 2018. №3.; URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=27703>.
3. Рапава Р.Б., Ковінько К.В. Роль мотивації в дистанційному навчанні студентів вищої школи / Р.Б. Рапава, К.В. Ковінько / Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – 2021. – Т.3, № 74. – С. 82-85.
4. Солодовник Е.В. Организация учебного процесса в вузе с помощью сервисов Google / Е.В. Солодовник // Проблемы высшего образования. – 2017. – № 1. – С. 145-147.
5. Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Рошко В.М. Тестування як основний елемент педагогічного контролю якості освіти у вищих медичних навчальних закладах / Я.А. Тарасенко, О.О. Тихонова, В.М. Рошко // Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Актуальні питання контролю якості освіти у вищих навчальних закладах». Полтава, 2018. С. 229-230.

СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Шерстюк О.О.

Полтавський державний медичний університет

Сучасна реформа вищої медичної освіти вимагає покращення якості підготовки конкурентоспроможного фахівця. Підвищення ефективності освітнього процесу можливе за умов використання інноваційних підходів до вибору методів навчання.

Ключові слова: активні методи навчання, вища медична освіта.

Modern reform of higher medical education requires improving the quality of training of a competitive specialist. Improving the efficiency of the educational process is possible with the use of innovative approaches to the choice of teaching methods.

Key words: active teaching methods, higher medical education.

Сучасна реформа вищої медичної освіти – це пошук удосконалення й оновлення освітніх технологій задля досягнення нового рівня якості професійної освіти, яка відповідає вимогам сучасного суспільства.

Провідною метою сучасної вищої медичної освіти стало опанування здобувачами сукупністю знань, умінь і навичок, заснованих на особистісних, соціальних і професійних компетентностях із використанням умінь самостійно добувати, аналізувати й ефективно використовувати необхідну інформацію. Нині основне завдання вищої школи полягає в підготовці не просто фахівця, а професіонала, здатного до постійного саморозвитку й самонавчання, готового до дослідницької діяльності й до участі в різноманітних проєктах [2].

Серед провідних напрямів покращення якості підготовки фахівців у медичному ЗВО – підвищення ефективності всього освітнього процесу. Вибір технологій, включаючи конкретні форми й методи навчання, зумовлюється поставленими освітніми цілями й завданнями [1].

Нині відомо чимало інноваційних підходів до вивчення пропонованого матеріалу. Навчання в першу чергу має бути націлене на розвиток у здобувачів абстрактного й логічного мислення, засвоєння й подальше застосування знань.

Особливої актуальності в наш час набули активні методи навчання – сукупність способів організації, здійснення й управління навчальною діяльністю, за яких здобувачі стають рівноправними й зацікавленими учасниками освітнього процесу [2; 4]. Мета цих методів – максимальна активізація пізнавальних потреб і здібностей студентів. Успішне досягнення цієї мети вимагає виконання цілого комплексу взаємопов'язаних дидактичних і виховних завдань. Виділяють такі важливі напрями: розвиток у студентів навичок аналітичного й логічного мислення, удосконалення вміння працювати в колективі й комунікативних здібностей, формування загальнокультурних і професійних компетенцій [6].

Перевага активних методів полягає в тому, що їх використання у навчальному процесі веде до підвищення

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

PREFERENCJE MŁODZIEŻY W ZAKRESIE WYBORU ICH PARTNERA ŻYCIOWEGO – ANALIZA BADAŃ <i>Szasz M.</i>	254
NIEPOWODZENIA EDUKACYJNE DZIECKA Z ZESPOŁEM ASPERGERA: STUDIUM INDYWIDUALNEGO PRZYPADKU <i>Śmietana J.</i>	261
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ <i>Сакевич В.Д., Трибрат Т.А., Петров Є.Є.</i>	267
СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ Й НАВЧАННЯ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ <i>Сілкова О.В., Макаренко В.І., Макаренко О.В.</i>	268
АНГЛОМОВНА ФОРМА НАВЧАННЯ І ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ <i>Скікевич М.Г., Волошина Л.І.</i>	270
РОЛЬ ІНФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЛІКАРЯМИ-ІНТЕРНАМИ <i>Скрипников П.М., Кулай О.О., Хавалкіна Л.М., Тимошенко Ю.В., Гуржій О.В., Коломієць С.В.</i>	272
ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ АНДРАГОГІКИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ <i>Скрипников П.М., Скрипнікова Т.П., Приходченко С.В., Хміль Т.А., Дубина В.О.</i>	274
ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В КЛІНІЧНІЙ ІНТЕРНАТУРІ НА КАФЕДРІ ПСИХІАТРІЇ, НАРКОЛОГІЇ ТА МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ <i>Скрипніков А.М., Ісаков Р.І., Рудь В.О., Животовська Л.В.</i>	275
ПЛАНУВАННЯ Й ВИКОНАННЯ НАУКОВИХ РОБІТ ЛІКАРІВ -ІНТЕРНІВ - СТОМАТОЛОГІВ НА ОЧНІЙ І ЗАОЧНІЙ ЧАСТИНАХ ІНТЕРНАТУРИ <i>Скрипнікова Т.П., Марченко А.В., Хавалкіна Л.М., Тимошенко Ю.В.</i>	277
ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОГО РІШЕННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ-СТОМАТОЛОГІВ НА ЗАСАДАХ ДОКАЗОВОСТІ ЯК СУЧАСНИЙ ТРЕНД МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Скрипнікова Т.П., Силенко Ю.І., Хміль Т.А., Писаренко О.А., Силенко Б.Ю.</i>	279
PRACTICAL SUGGESTIONS FOR TEACHING ACADEMIC WRITING TO MEDICAL APPLICANTS FOR HIGHER EDUCATION <i>Slipchenko L.B., Bieliaieva O.M., Lysanets Yu.V., Efendiieva S.M., Rozhenko I.V.</i>	281
ОПТИМІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІЗ ПРЕДМЕТА «ОРТОДОНТІЯ» <i>Смаглюк Л.В., Куліш Н.В., Карасюнок А.Є., Білоус А.М.</i>	283
ІНТЕГРАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС ОПАНУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК НА КАФЕДРІ ОРТОДОНТІЇ <i>Смаглюк Л. В., Трофименко М. В., Ляховська А. В., Куліш Н. В.</i>	284
ПРОБЛЕМИ Й СУПЕРЕЧНОСТІ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ <i>Совгиря С.М., Винник Н.І., Задворнова Г.П., Грінько Р.М.</i>	286
ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ Й СУЧАСНІ ТРЕНДИ ВИКЛАДАННЯ «ОРТОДОНТІЇ» НА ЦИКЛІ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ <i>Сокологорська-Никіна Ю.К., Стасюк О.А., Куроєдова В.Д., Виженко Є.Є., Ніколішин І.А.</i>	287
СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ АКУШЕРСТВА Й ГІНЕКОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ 6 КУРСУ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ <i>Талаш В.В., Мітюніна Н.І., Громова О.Л.</i>	289
ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ № 2 <i>Таняньська С.М., Коленко І. О., Кузьменко Н.В., Таняньська В.Є.</i>	290
ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Тарасенко К.В.</i>	292
МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ <i>Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Дейнега Т.Ф.</i>	293
СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Шерстюк О.О.</i>	295
ВИХОВАННЯ СПІВЧУТТЯ ДО ХВОРОЇ ЛЮДИНИ – ОСНОВА СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Третяк Н.Г., Кудря І.П., Приходько Н.П., Шапошник О.А.</i>	297
РОБОЧИЙ ЗОШИТ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ 6 КУРСУ ІЗ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ- СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ РОБОТИ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ <i>Трибрат Т.А., Шуть С.В., Казаков Ю.М., Чекаліна Н.І., Боряк В.П.</i>	299

СУЧАСНІ ТRENДИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ І ЗДОБУТКИ

ЕТИЧНА ПІДГОТОВКА Й ВИХОВАННЯ ТА ПРИНЦИПИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЧЕСТІ, ГУМАНІЗМУ, ЛЮДСЬКОЇ ПОРЯДНОСТІ Й ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Федотенкова Н.М., Соколенко В.М., Шарлай Н.М., Весніна Л.Е., Жукова М.Ю., Павленко Г.П., Журавльова А.О.</i>	300
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІЗИОТРАПІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Філатова О.В.</i>	302
ПІДХОДИ, ОРІЄНТОВАНІ НА ПАЦІЄНТА, В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я <i>Харченко Н.В.</i>	304
НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ <i>Хміль О.В., Каськова Л.Ф., Хміль Д.О. Новікова С.Ч., Янко Н.В.</i>	306
НЕПЕРЕРВНА ФАХОВА ОСВІТА МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ СЕРЕДНЬОЇ ЛАНКИ <i>Холявицька Л.В.</i>	307
РОЛЬ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА В ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ СТУДЕНТІВ <i>Цвіренко С.М., Похилько В.І., Чернявська Ю.І., Жук Л.А., Соловійова Г.О.</i>	309
ПРОВІДНІ НАПРЯМИ ВИКЛАДАННЯ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ЯК ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИБОРОМ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Черняк В.В., Дев'яткін О.Є., Мустафіна Г.М., Малик Н.І., Грінько Р.М.</i>	311
ОРГАНІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Й МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ОСВІТИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ– ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ОПАНУВАННЯ ЗАГАЛЬНОЇ ХІРУРГІЇ <i>Чорна І.О., Лігоненко О.В., Ярошенко Р.А., Зубаха А.Б., Шумейко І.А.</i>	312
МЕДИКО-ПЕДАГОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Шарлай Н.М., Міщенко І.В., Соколенко В.М., Федотенкова Н.М., Жукова М.Ю., Новосьолова Н.В.</i>	315
ПІСЕННЕ МИСТЕЦТВО НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ <i>Шевченко О.М.</i>	317
ОСОБЛИВОСТІ ТА СПОСОБИ ОСВОЄННЯ «SOFT SKILLS» У ЗВО <i>Шерстюк Н.О.</i>	319
МЕДИЧНА ОСВІТА В ЕПОХУ ПЕРЕДОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ <i>Шешукова О.В., Мосієнко А.С., Поліщук Т.В., Труфанова В.П., Максименко А.І., Казакова К.С., Бауман С.С.</i>	321
РОЗВИТОК БАЗОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ СТОМАТОЛОГІВ ЯК ОСНОВА КОМПЕТЕНТНОГО ПІДХОДУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Юдіна К.Є., Міщенко І.В., Коковська О.В., Жукова М.Ю., Журавльова А.О.</i>	323
ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ВІДДІЛЕННЯ ЛІКАРНІ»: КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД <i>Юфименко В.Г., Жовнір М.М.</i>	325